

ORDENANÇA MUNICIPAL SOBRE EL PROCEDIMENT SANCIONADOR

CAPÍTOL 1: DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. L'objecte d'aquesta Ordenança és la regulació del procediment que ha de seguir l'Ajuntament de Badia del Vallès en l'exercici de les potestats sancionadores que legalment li corresponen en el marc de les seves competències, llevat dels supòsits següents:
 - a) L'exercici de la potestat disciplinària respecte del personal al servei de l'Ajuntament i envers les persones físiques o jurídiques vinculades a l'Ajuntament per una relació contractual.
 - b) Els procediments sancionadors respecte de matèries de competència normativa plena de l'Estat, cas en que serà de aplicació el Reial Decret 1.398/93, de 4 d'agost, pel que s'aprova el reglament del procediment per al exercici de la potestat sancionadora.
 - c) Els procediments sancionadors respecte de matèries de competència de la Generalitat de Catalunya l'exercici de les quals hagi estat objecte de delegació, cas en què serà d'aplicació el Decret 278/93, de 9 de novembre, del procediment administratiu sancionador que els òrgans de l'Administració de la Generalitat han de aplicar, d'acord amb la normativa de l'Estat.
 - d) Les matèries envers les quals la normativa estatal o autonòmica hagi establert l'observança d'un procediment sancionador específic o determinat.
 - e) Els procediments de l'exercici de la potestat sancionadora en matèria tributària i els procediments per a la imposició de sancions per infraccions en l'ordre social.
2. Aquesta Ordenança s'atén a les previsions que conté l'article 221 de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya, i als principis que estableix el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/99 de 13 de gener, així com a les disposicions del capítol VI del títol II del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny.

Article 2. Òrgans competents

1. L'Alcalde, o el regidor que assumeixi la competència per delegació o desconcentració, és l'òrgan competent per incoar els procediments sancionadors, adoptar mesures provisionals i imposar les sancions corresponents.
2. Mitjançant la corresponent disposició de caràcter general l'Alcalde pot desconcentrar en els regidors les competències sancionadores que tinguin atribuïdes. L'esmentada disposició haurà de ser publicada al DOGC, al BOP i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament.
En cap cas els òrgans als quals s'hagin desconcentrat competències sancionadores no les poden, al seu torn, desconcentrar.
3. La instrucció de l'expedient –que no pot recaure en l'alcalde o regidor que assumeixi la competència per delegació ni en els qui assumeixin les competències per desconcentració– pot correspondre:
 - a) A funcionaris de la mateixa corporació.
 - b) Als membres de la corporació, si s'escau.
 - c) A funcionaris d'altres corporacions locals en funcions d'assistència.
 - d) Excepcionalment, a funcionaris de la Generalitat de Catalunya.
4. En tot cas, no es podran atribuir a un mateix òrgan competències d'instrucció i resolució.

5. Quan la competència per imposar la sanció estigui atribuïda a una altra administració pública, l'alcalde o el regidor que assumeixi la competència per delegació, serà l'òrgan competent per formular la proposta de resolució i trametre-la a l'autoritat que correspongui, un cop tramitat l'oportú expedient per part de l'administració municipal.

Article 3. Col·laboració i responsabilitat de la tramitació

1. En els termes que estableix l'article 4 de la LPAC, els òrgans i les dependències administratives de qualsevol de les administracions públiques facilitaran a l'instructor la documentació necessària, així com els mitjans personals i materials que requereixi el desenvolupament de l'activitat.
2. L'instructor de l'expedient sancionador és responsable directe de la tramitació del procediment, així com del compliment dels terminis que estableix la present Ordenança.

Article 4. Prescripció i arxiu de les actuacions.

1. Quan de les actuacions prèvies es conclouï que ha prescrit la infracció, l'òrgan competent acordarà la no procedència d'iniciar el procediment sancionador. Igualment, si iniciat el procediment es conclourà, en qualsevol moment, que hagués prescrit la infracció, l'òrgan competent resoldrà la conclusió del procediment, amb l'arxiu de les actuacions. Ambdós casos, es notificarà als interessats l'acord o resolució adoptats. Així mateix, quan hagi transcorregut el termini per a la prescripció de la sanció, l'òrgan competent ho notificarà als interessats.
2. La prescripció de les infraccions i sancions es regeix pel que disposen les normes que les regulen. Si aquestes no fixen els terminis de prescripció, les infraccions molt greus prescriuran als tres anys, les greus als dos anys i les lleus als sis mesos; les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran als tres anys, les imposades per faltes greus als dos anys i les imposades per faltes lleus a l'any.
3. El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció hagués ocorregut. Interromprà la prescripció la indicació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, reanudant-se el termini de prescripció si l'expedient sancionador estigués paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.
4. El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar-se des del dia següent a aquell en què adquireix fermesa la resolució per la que s'imposa la sanció. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, tornant a transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.
5. Transcorreguts dos mesos des de la data en què s'hagi iniciat el procediment sense que la incoació hagi estat notificada a l'infractor, es procedirà a l'arxiu de les actuacions, i se li comunicarà aquest tràmit, sens perjudici d'exigir la reposició de la situació, per ell alterada, al seu estat originari, així com la indemnització dels danys i perjudicis causats, que podran ser determinats per l'òrgan competent, cas en el qual es comunicarà a l'infractor perquè procedeixi a la seva satisfacció.
6. Si hi ha presa de mostres, les diligències adreçades a l'esbrinament dels fets finalitzen després que s'hagi practicat l'anàlisi inicial. La sol·licitud de la pràctica d'anàlisi contradictòria, com també, si escau, l'acord pel qual es decideix la pràctica d'anàlisi diriment, determinen la suspensió dels terminis de caducitat fins al moment en que l'Ajuntament tingui coneixement dels resultats.

Article 5. Mesures cautelars i provisionals

1. En qualsevol moment del procediment, l'òrgan competent per iniciar o resoldre l'expedient sancionador, pot adoptar, mitjançant acord motivat que s'ha de notificar als interessats, les mesures cautelars de caràcter provisional que assegurin l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure, el bo fi del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals. En l'adopció d'aquestes mesures es tindran present les pautes següents:
 - a) L'existència d'elements de judici suficients que justifiquin la conveniència d'adoptar mesures provisionals.
 - b) La idoneïtat i proporcionalitat de les mesures provisionals adoptades pel que fa als fets i les circumstàncies determinants de l'expedient sancionador.
 - c) L'adopció, d'entre totes les mesures idònies possibles, d'aquelles que siguin menys restrictives de la llibertat o patrimoni dels afectats.
 - d) L'omissió de mesures provisionals que puguin causar perjudicis de reparació impossible o difícil, així com d'aquelles altres que portin aparellada la violació de drets emparats per les lleis.
2. Les mesures de caràcter provisional poden consistir en la suspensió temporal d'activitats i la prestació de fiances, així com en la retirada de productes o suspensió temporal de serveis per raons de sanitat, higiene o seguretat, i en totes aquelles altres que es prevegin en normes específiques.
3. Llevat de supòsits d'urgència inajornable o quan pugui resultar frustrada la seva finalitat, aquestes mesures, degudament justificades, s'imposaran amb l'audiència prèvia dels interessats, i s'executaran de conformitat amb el que disposa el capítol V del títol VI de la LPAC.
4. Les mesures provisionals podran ser alçades o modificades durant la tramitació del procediment, d'ofici o a instància de part, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no van poder ser tingudes en compte en el moment de la seva adopció. En tot cas, s'estinguiran amb l'eficàcia de la resolució administrativa que posa fi al procediment corresponent.
5. Abans de la iniciació del procediment sancionador, l'òrgan competent per a la seva iniciació o resolució, d'ofici o a instància de part, en els casos d'urgència inajornable i per a la protecció provisional dels interessos implicats, podrà adoptar qualsevol de les anteriors mesures esmentades, les quals hauran de ser confirmades, modificades o llevades en l'acord d'iniciació del procediment, que haurà d'efectuar-se dins dels quinze dies següents a la seva adopció, el qual podrà ser objecte del recurs que procedeixi.
En tot cas, dites mesures quedaran sense efecte si no s'inicia el procediment en dit termini o quan l'acord d'iniciació no contingui un pronunciament exprés sobre les mateixes.
6. L'execució de les mesures de caràcter provisional seran susceptibles de les accions i els recursos que preveu l'ordenament jurídic.

Article 6. Imposició de sancions

1. A l'hora de determinar la sanció corresponent, la corporació garantirà l'adequació deguda entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, i es consideraran especialment els criteris següents:
 - a) L'existència d'intencionalitat o reiteració, així com el grau de participació en els fets de l'infractor i el benefici obtingut per aquest amb motiu de l'il·lícit administratiu.
 - b) La naturalesa dels perjudicis causats, atenent a la gravetat del dany derivat de la infracció, a l'alteració social causada i al grau d'afectació que la dita infracció hagi tingut.

- c) La reincidència, per comissió, en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa.
2. En l'establiment de sancions pecuniàries, la comissió de les infraccions no resultarà més beneficiosa a l'infractor que el compliment de les normes infringides.
3. Quan de la comissió d'una infracció se'n derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'imposarà únicament la sanció més elevada de totes les que siguin susceptibles d'aplicació.

Article 7. Règim, aplicació i eficàcia de les sancions administratives.

1. Només es podran sancionar infraccions consumades i respecte de conductes i fets constitutius d'infraccions administratives delimitades per la llei i les ordenances anteriors a la seva comissió. Les disposicions sancionadores no s'aplicaran amb efecte retroactiu, excepte quan afavoreixin al presumpte infractor.
2. El compliment o execució de les mesures de caràcter provisional o de les disposicions cautelars que, en el seu cas, s'adopten, es compensaran, quan sigui possible, amb la sanció imposada.
3. Les sancions només seran executives en la forma i circumstàncies prescrites per les lleis i aquesta Ordenança.
En els casos i forma previstos per les lleis, l'òrgan competent per a imposar la sanció podrà resoldre motivadament la remissió condicional que deixi en suspens l'execució de la sanció.
4. No es podran iniciar nous procediments sancionadors per fets o conductes tipificades com a infraccions els quals la comissió de l'infractor persista de forma continuada, en tant no hagi recaigut una primera resolució sancionadora dels mateixos, amb caràcter executiu.
5. Així mateix, serà sancionable, com a infracció continuada, la realització d'una pluralitat d'accions o omissions que infringeixen el mateix o similars preceptes administratius, en execució d'un pla preconcebut o aprofitant idèntica ocasió. En aquests casos, la infracció continuada es castigarà amb la sanció senyalada per a la infracció més greu comesa en quantia o grau màxim, que podrà ser augmentada fins a la meitat de la quantia o grau de la sanció superior.

Article 8. Concurrència de sancions i vinculació amb l'ordre jurisdiccional penal.

1. L'òrgan competent per a resoldre acordarà la no exigibilitat de responsabilitat administrativa en qualsevol moment de la tramitació del procediment en què s'acrediti que hagi recaigut sanció penal o administrativa sobre els mateixos fets, sempre que concorri, a més, identitat del subjecte i fonament. Existirà identitat de fonaments quan siguin els mateixos els interessos públics o bens jurídics protegits pels diferents règims sancionadors. En aplicació d'aquest principi, l'administració municipal s'atindrà a les regles següents:
 - a) Si al llarg de la tramitació del procediment sancionador s'aprecia que determinats fets poden ser constitutius de delictes o falta penal, l'instructor ho notificarà immediatament a l'alcalde o regidor que assumeixi la competència per delegació o desconcentració, el qual passarà el tant de culpa al ministeri fiscal, sol·licitant-li testimoni sobre les actuacions practicades respecte de la comunicació.
 - b) Si, com a conseqüència de l'actuació que preveu la regla anterior, l'autoritat judicial incoa el procediment penal que correspongui i s'aprecia una identitat de subjecte, de fets i de fonaments amb el procediment sancionador que es tramita a l'Ajuntament, aquest darrer serà immediatament suspès, fins que hi hagi un pronunciament definitiu de la jurisdicció penal. No obstant això, es podran

mantenir les mesures cautelars adoptades i se'n podran adoptar de noves, si això és necessari, i es comunicaran tant les unes com les altres a l'autoritat judicial que instrueixi el procediment penal.

- c) També se suspendrà la tramitació del procediment sancionador si es té notícia de l'existència d'un procediment penal amb el qual s'aprecii identitat de subjecte, de fets i de fonaments, amb la comprovació prèvia d'aquesta existència, prèvia sol·licitud a l'òrgan judicial de comunicació sobre les actuacions adoptades.
- d) En qualsevol cas, els fets declarats provats per una resolució judicial ferma vinculen els òrgans municipals respecte dels procediments sancionadors que tramitin. L'Ajuntament revisarà d'ofici les resolucions administratives fonamentades en fets contradictoris amb els declarats provats en la resolució penal, d'acord amb les normes que regulin els procediments de revisió d'ofici.
- e) Si en qualsevol moment de la tramitació de l'expedient es té notícia que s'està tramitant un altre expedient sancionador administratiu per infraccions amb les quals s'aprecia identitat de subjecte, de fets i de fonaments, l'instructor proposarà a l'alcalde l'adopció de les actuacions que pertoquin per als supòsits de conflictes de competències.
- f) Quan la tramitació del procediment es paralitzi com a conseqüència de l'examen dels fets per l'òrgan judicial o per una altra administració pública, quedarà també en suspens el termini de caducitat del mateix expedient sancionador.
- g) També l'òrgan competent pot ajornar la resolució del procediment si resulta acreditada la tramitació d'un procediment pels mateixos fets davant els òrgans comunitaris europeus. La suspensió s'aixecarà quan aquells hagin dictat resolució ferma.
- h) Si els òrgans comunitaris han imposat una sanció, caldrà que l'òrgan competent per resoldre la tingui en compte a efectes de graduar la que, si s'escau, s'hagi d'imposar, i pot compensar-la, sens perjudici de declarar la comissió de la infracció.

Article 9. Reconeixement de la responsabilitat o pagament voluntari.

1. Iniciat un procediment sancionador, si l'inculpable reconeix voluntàriament la seva responsabilitat, l'instructor eleva l'expedient a l'òrgan competent per resoldre, sens perjudici que pugui continuar la seva tramitació si hi ha indicis raonables de frau o encobriment d'altres persones o entitats.
2. Quan la sanció tingui caràcter pecuniari, el pagament voluntari per l'imputat, en qualsevol moment anterior a la resolució, podrà implicar igualment la terminació del procediment, sense perjudici de la possibilitat d'interposar els recursos procedents. En els termes o períodes expressament establerts per les corresponents ordenances, es podran aplicar reduccions sobre l'import de la sanció proposada, que hauran d'estar determinades en la notificació de la iniciació del procediment.

Article 10. Transparència del Procediment.

1. El procediment es desenvoluparà d'acord amb el principi d'accés permanent. A aquestes efectes, en qualsevol moment del procediment, els interessats tenen dret a conèixer el seu estat de tramitació i accedir i obtenint còpies dels documents continguts en el mateix.
2. Així mateix, i amb anterioritat al tràmit d'audiència, els interessats podran formular al·legacions i aportar els documents que estimin convenients.

Article 11. Formes d'iniciació dels procediments.

1. Els procediments sancionadors s'iniciaran sempre d'ofici, per acord de l'òrgan competent, bé per pròpia iniciativa o com a conseqüència d'ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia.

A efectes de la present Ordenança, s'entén per:

- a) Pròpia iniciativa: L'actuació derivada del coneixement directe o indirecte de les conductes o fets susceptibles de constituir infracció per l'òrgan que té atribuïda la competència d'iniciació, bé ocasionalment o per tenir la condició d'autoritat pública o atribuïdes funcions d'inspecció, averiguació o investigació.
 - b) Ordre Superior: L'ordre emesa per un òrgan administratiu superior jeràrquic de la unitat administrativa que constitueix l'òrgan competent per a la iniciació, i que expressarà, en la mesura del possible, la persona o persones presumptament responsables; les conductes o fets que poden constituir infracció administrativa i la seva tipificació; així com el lloc, la data, dates o període de temps continuat en què els fets es van produir.
 - c) Petició raonada: La proposta d'iniciació del procediment formulada per qualsevol òrgan administratiu que no té competència per iniciar el procediment i que ha tingut coneixement de les conductes o fets que poden constituir infracció, bé ocasionalment o bé per tenir atribuïdes funcions d'inspecció, averiguació o investigació.
Les peticions hauran especificar, en la mesura del possible, la persona o persones presumptament responsables; les conductes o fets que poden constituir infracció administrativa i la seva tipificació; així com el lloc, la data, dates o període de temps continuat en què els fets es van produir.
 - d) Denúncia: L'acte pel que qualsevol persona, en compliment o no d'una obligació legal, posa en coneixement d'un òrgan administratiu l'existència d'un determinat fet que pot constituir infracció administrativa.
Les denúncies hauran d'expressar la identitat de la persona o persones que les presenten, el relat dels fets que poden constituir infracció i la data de la seva comissió i, quan sigui possible, la identificació dels presumptes responsables.
2. La formulació d'una petició no vincula a l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, si bé haurà de comunicar a l'òrgan que l'hagués formulat els motius pels que, en el seu cas, no procedeix la iniciació del procediment.

Quan s'hagi presentat una denúncia, s'haurà de comunicar al denunciat la iniciació o no del procediment quan la denúncia vagi acompanyada d'una sol·licitud d'iniciació.

Article 12. Període d'informació prèvia

Abans de l'acord d'inici de l'expedient, l'òrgan competent pot obrir o ordenar un període d'informació prèvia amb la finalitat d'esbrinar les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

CAPÍTOL II: PROCEDIMENT ORDINARI

SECCIÓ 1^a. Iniciació del procediment

Article 13 Formes d'iniciació

El procediment sancionador s'iniciarà segons el que disposa l'art. 10 d'aquesta Ordenança.

Article 14. Acord d'iniciació

1. La resolució d'iniciació de l'expedient sancionador es formalitzarà amb el contingut mínim següent:

- a) Identificació de la persona o persones presumptament responsables.
 - b) L'exposició succinta dels fets que motiven la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que hi puguin correspondre, sens perjudici del que resulti de la instrucció.
 - c) Identificació de l'instructor del procediment i, si s'escau, del secretari, amb indicació expressa del seu règim de recusació.
 - d) Mesures de caràcter provisional que hagi establert l'òrgan competent per iniciar el procediment, sens perjudici de les que puguin adoptar-se al llarg del mateix d'acord amb el que disposa l'article 5 d'aquesta Ordenança.
 - e) Òrgan competent per a la resolució de l'expedient i norma que l'atribueixi la competència, indicant la possibilitat de què el presumptes responsable podrà reconèixer voluntàriament la seva responsabilitat, amb els efectes previstos en l'art. 9
 - f) Indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis del seu exercici.
2. La iniciació de l'expedient sancionador es comunicarà a l'instructor, amb trasllat de les actuacions que hi ha en aquest respecte, i serà notificada en la forma escaient als interessats, a l'inculpat i al denunciant. En la notificació s'advertirà als interessats que, de no efectuar al·legacions sobre el contingut de la iniciació del procediment en el termini de quinze dies, la iniciació podrà ser considerada proposta de resolució quan contingui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada, amb els efectes previstos en els arts. 17 i 18 d'aquesta Ordenança.

SECCIÓ 2ª. Instrucció del procediment

Article 15. Actuacions i al·legacions.

1. Sense perjudici del que es disposa en l'art. 10, els interessats disposaran d'un termini de quinze dies per a aportar al·legacions, documents o informacions que estimin convenient i, en el seu cas, proposar prova concretant els mitjans que pretenen valer-se. En la notificació de la iniciació del procediment s'indicarà als interessats dit termini.
2. Cursada la notificació d'iniciació del procediment, l'instructor practicarà d'ofici totes les actuacions que consideri necessàries per a la determinació dels fets produïts i dels seus responsables. Si com a conseqüència de la instrucció resultés modificada la determinació inicial dels fets , de la seva possible qualificació, de les sanciones imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, es notificarà tot allò a l'inculpat en la proposta de resolució.
3. Quan de les actuacions practicades resulti la presumpta comissió d'altres infraccions no incloses en els fets que serviren de base per a la resolució d'incoació de l'expedient, o la presumpta responsabilitat de persones diferents d'aquelles contra les quals s'adreça inicialment l'expedient sancionador, l'instructor ho comunicarà a l'òrgan que l'incoa, el qual resoldrà el que sigui procedent.
4. Si de les actuacions practicades resulta acreditada la inexistència d'infracció o de responsabilitat, l'instructor proposarà a l'òrgan competent l'arxiu de les actuacions per sobreseïment. Quan la inexistència de responsabilitat afecti només alguna o algunes de les diverses persones contra les quals s'adreça el procediment, el sobreseïment es disposarà només respecte d'elles, i continuarà el procediment quan a la resta.
5. La resolució per la qual es disposi el sobreseïment es notificarà a tots els interessats en el procediment i al denunciant.
6. Per a la defensa dels seus drets i interessos legítims, i a càrrec dels mateixos interessats, aquests podran actuar assessorats de que considerin convenient.

Article 16. Pràctica de la prova

1. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini de quinze dies senyalat en l'article anterior l'instructor podrà acordar l'apertura d'un període de prova, d'ofici o a instància de part i ordenarà la pràctica de les que consideri procedents, les despeses de les quals seran sufragades per qui les proposi. El període de prova no podrà ser superior a trenta dies ni inferior a deu.
2. L'instructor només podrà declarar improcedents aquelles proves que, per la seva relació amb els fets, no puguin alterar la resolució final a favor del presumpte responsable. La declaració d'improcedència de la prova haurà de ser motivada i no és procedent la interposició de recurs contra aquesta.
3. Quan la valoració de les proves practicades pugui constituir el fonament bàsic de la decisió que s'adopti en el procediment, pot ser peça clau imprescindible per a l'avaluació dels fets, s'haurà d'incloure en la proposta de resolució.

Article 17. Proposta de resolució

1. Un cop transcorregut el termini de prova i practicades, si escau, les proves que corresponguin, l'instructor formularà la proposta de resolució que, en tot cas, contindrà:
 - a) Un resum de les actuacions practicades, amb indicació de les mesures provisionals que s'hagin adoptat.
 - b) Els fets que resultin provats, amb la valoració de les proves practicades.
 - c) La infracció o infraccions de les quals els fets siguin constitutius, amb indicació de la norma jurídica que les tipifica.
 - d) La persona o persones responsables de cadascuna de les infraccions.
 - e) La sanció o sancions concretes que l'instructor proposa en relació amb cadascuna de les infraccions i responsables, amb indicació del precepte jurídic que les estableix.
 - f) Si escau, la declaració dels danys i perjudicis produïts i les disposicions per a la seva reparació.
 - g) L'òrgan competent per imposar la sanció i la normativa que li atorga la competència.
2. En els apartats que corresponguin dintre dels anteriors es farà menció de les al·legacions formulades pels interessats i la valoració al parer de l'instructor.
3. Alternativament a la proposta de resolució, en el cas que s'apreciïn en aquest moment procedimental les circumstàncies a què es refereix l'article 15.4, l'instructor elevarà a l'òrgan competent per a la resolució la proposta de sobreseïment.

Article 18. Tràmit d'audiència i elevació de la proposta de resolució

1. La proposta de resolució es notificarà als interessats, indicant la posada en manifest del procediment. A la notificació s'acompanyarà una relació dels documents obrants en el procediment a fi de què els interessats puguin obtenir les còpies dels que estimin convenients i se'ls concedirà un termini de 15 dies hàbils, comptadors des de l'endemà d'haver rebut la notificació, per tal que puguin formular davant l'instructor de l'expedient les al·legacions i presentar els documents i informacions que considerin pertinents.
2. Excepte en el supòsit contemplat per l'art. 11.2 d'aquesta Ordenança, es podrà prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte altres fets ni altres al·legacions y proves que les adequades, en el seu cas, per l'interessat.
3. Un cop complerts els tràmits anteriors, l'instructor elevarà l'expedient, amb la proposta de resolució i la valoració de les al·legacions formulades, a l'òrgan competent per resoldre

SECCIÓ 3ª. Resolució de l'expedient

Article 19. Actuacions complementàries

Abans de dictar resolució, l'òrgan competent per resoldre podrà decidir, mitjançant acord motivat, la realització d'actuacions complementàries indispensables per resoldre el procediment.

L'acord de realització d'actuacions complementàries es notificarà als interessats, concedint-los un termini de set dies per formular les al·legacions que tinguin per pertinents. Les actuacions complementàries hauran de practicar-se en un termini no superior de quinze dies. El termini per resoldre el procediment quedarà suspès fins a la terminació de les actuacions complementàries. No es tindran en consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament a la resolució final del procediment.

Article 20. Resolució i recursos

1. L'òrgan competent dictarà la resolució que correspongui, que serà motivada, i decidirà sobre totes les qüestions que plantegin els interessats i les que derivin de l'expedient. La resolució s'adoptarà en el termini de deu dies, des de la recepció de la proposta de resolució y els documents, al·legacions i informacions obrants en el procediment, excepte lo disposat en l'article anterior i en el número 2 d'aquest article.
2. La resolució no es pot basar en fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, excepte els que resultin, en el seu cas, de l'aplicació de lo previst en l'article anterior, sens perjudici que s'efectuï una valoració jurídica diferent. No obstant, quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció revesteix major gravetat que la determinada en la proposta de resolució, es notificarà a l'inculpat per a que aporti quantes al·legacions estimi convenients, concedint-li un termini de quinze dies.
3. La resolució inclourà les determinacions següents:
 - a) Els fets comesos.
 - b) La persona o persones responsables.
 - c) La valoració de les proves practicades i, especialment d'aquelles que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió.
 - d) Les infraccions comeses.
 - e) Les sancions concretes que s'imposen o la declaració segons la qual no hi ha infracció o responsabilitat.
 - f) Els recursos que contra la mateixa procedeixin, òrgan administratiu o judicial davant el que hagués de presentar-se i termini per interposar-los, sense perjudici de què els interessats puguin exercitar qualsevol altre que estimin oportú.
 - g) Si escau, les disposicions pertinents sobre l'exigència de reposició de la situació alterada i sobre el rescabament dels danys i perjudicis a la corporació, amb determinació del seu import. En el cas que l'infractor hagi causat danys o perjudicis a un tercer, la resolució indicarà al particular la jurisdicció oportuna per accionar.
 - h) La data o el termini de compliment de la sanció i, si s'escau, el termini de reposició de la situació alterada o de la satisfacció del rescabament dels danys i perjudicis.
4. La resolució dictada per l'Alcalde o regidor que assumeixi la competència per delegació es notificarà als interessats amb la indicació que finalitza la via administrativa i contra ella es podrà interposar potestativament recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'hagués dictat o ser impugnat directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós-administratiu, en els termes i amb els requisits establerts en la Llei 30/92 del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.
No es podrà interposar recurs contenciós-administratiu fins que sigui resolt expressament o s'hagi produït la desestimació presumpta del recurs de reposició interposat.

5. La resolució dictada per l'òrgan que assumeixi la competència per desconcentració es notificarà als interessats amb la indicació de que la mateixa no posa fi a la via administrativa y podrà interposar-se recurs d'alçada cant l'Alcalde amb els requisits i termes establerts en la Llei 30/92 del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.
6. La resolució serà immediatament executiva quan posi fi a la via administrativa i un cop notificada, sens perjudici que s'acordi la suspensió, quan escaigui, en els casos previstos en l'art. 111 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.
7. Si no recau cap resolució expressa transcorreguts sis mesos des de l'inici de l'expedient, es produirà la caducitat, excepte en els supòsits en què el procediment s'hagi paratitzat per causes imputables als interessats o quan es donin els supòsits que preveu aquesta Ordenança.

CAPÍTOL III: PROCEDIMENT ABREUJAT

Article 21. Instrucció del procediment

1. En el supòsit que l'òrgan competent per iniciar el procediment consideri que hi haurà elements de judici suficients per qualificar la infracció com a lleu per instruir l'expedient sancionador es podrà seguir el procediment abreujat regulat en aquest capítol.
2. L'acord d'iniciació, que ha de reunir els requisits que preveu l'article 14.1 d'aquesta Ordenança i ha d'advertir el caràcter simplificat del procediment, es notificarà als inculpats amb la indicació que disposen d'un termini de 10 dies per aportar totes les al·legacions, tots els documents o les informacions que estimin convenients, i, alhora, per proposar prova i concretar els mitjans de què es pretenguin valer als efectes esmentats.
3. L'instructor practicarà d'ofici totes les actuacions que consideri necessàries per a la determinació dels fets i la identificació de les persones responsables. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment resulta modificada la determinació inicial dels fets, de la seva possible qualificació, de les sancions imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, es notificarà a l'inculpat o inculpats en la proposta de resolució.
4. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini que assenyala l'apartat 2 d'aquest article, l'òrgan instructor resoldrà sobre l'apertura del període de prova, practicarà les que estimi escaients i s'ajustarà al que disposa l'article 137, apartat quart, de la LPAC.
5. Instruït el procediment i practicades, si escau, les proves que correspongui, l'instructor formularà la proposta de resolució, que haurà de contenir les determinacions que estableix l'article 17.1 d'aquesta Ordenança o, si s'aprecia que els fets que poden ser constituïts d'infracció greu o molt greu, s'acordarà que continuï tramitant-se el procediment general, notificant-lo als interessats per a que, en el termini de cinc dies, proposin prova si ho estimen convenient.
6. La proposta de resolució es notificarà als interessats i se'ls atorgarà un termini de 10 dies hàbils per tal que puguin formular davant l'instructor de l'expedient les al·legacions que considerin pertinents.
Es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tingudes en consideració altres fets ni altres al·legacions ni proves que les atribuïdes pels interessats.

Article 22. Resolució del procediment abreujat

1. Finalitzat el termini a què es refereix l'article anterior, l'instructor elevarà l'expedient, amb la proposta de resolució i la valoració de les al·legacions formulades, a l'òrgan competent per la seva resolució. El procediment haurà de resoldre's en el termini màxim de quatre mesos des de que es va iniciar.
2. Els dubtes i buits legals que sorgeixin en el procés d'aquest procediment abreujat es resoldran aplicant les normes del procediment ordinari que no siguin incompatibles amb les que conté aquest capítol IV.

CAPÍTOL IV: ALTRA FORMA D'ACABAMENT

Article 23. Acabament per sobreseïment

1. A més de poder finalitzar mitjançant resolució sancionadora, l'expedient també pot acabar per resolució que disposi el sobreseïment, en els casos següents:
 - a) Quan resulti acreditada la inexistència dels fets o de la infracció.
 - b) En cas d'inexistència de responsabilitat.
 - c) Quan hagi prescrit la infracció.
 - d) Quan hagi caducat l'expedient.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els preceptes d'aquesta Ordenança que, per sistemàtica legislativa, incorporen aspectes de la legislació estatal i autonòmica directament al procediment sancionador local, s'entén que són automàticament modificats en el moment en què es produeixi l'entrada en vigor de la dita legislació.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions municipals de rang igual o inferior que s'oposin al contingut d'aquesta Ordenança.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Els expedients sancionadors que estiguin en tramitació en el moment de l'entrada en vigor de la present Ordenança es continuaran regint per les normes vigents en el moment de la seva incoació.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Ordenança entra en vigor transcorregut quinze dies des de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província i regirà de forma indefinida fins que quedi derogada o modificada.